اخبار

شوخی کلوپ با مورینیو: پست او را گوگل کنید!

کلوپ و مورینیو دو تا از بهترین سرمربی های دنیای فوتبال در هزاره جدید به شمار می آیند و یکی از نکات مشترک و جالب آنها این است که هیچ کدام در مستطیل سبز بازیکن چندان مطرحی نبودند. مورینیو در دهه ۱۹۸۰ در تیم هایی چون ریو آوه و بلننسس بازی های معدودی انجام داد، اما کلوپ بیش از ۳۰۰ بازی برای ماینتس در یک دوره ۱۱ ساله در بوندسلیگای دو به میدان رفت. امروز و در نشست خبری کلوپ پیش از بازی با تاتنهام، یکی از خبرنگاران از سرمربی آلمانی لیورپول سوال کرد که آیا او بازیکن بهتری بوده یا مورینیو، که این پرسش با عکس العمل جالب یورگن کلوپ مواجه شد.یورگن کلوپ گفت: «آیا کسی می داند که مورینیو در روزهایی که فوتبال بازی می کرد در چه پستی نقش آفرینی کرده؟ اگر این را نمی دانید مرا سرزنش نکنید. آیا کسی می داند؟ من فکر می کنم او یک دروازه بان بود ... همین حالا می خواهم بدانم. پست مورینیو را در گوگل سرچ کنید، ما وقت کافی داریم.»بعد از اینکه به کلوپ گفته شد وقت کافی نیست، سرمربی مرسی سایدی ها پاسخ داد: «من وقت به اندازه کافی دارم!» جستجوی خبرنگاران در گوگل نشان داد که مورینیو هافبک بوده و کلوپ پاسخ داد: «ببخشید ژوزه! او در آن بازی خیریه در پست دروازه بان بازی کرد، اما، بنابراین ...» البته مورینیو در حقیقت هم هافبک بود، اما کلوپ دوران حرفه ای متفاوتی در بازی داشت و قبل از اینکه در خط دفاعی و عموما مدافع راست بازی کند، در خط حمله نقش آفرینی می کرد.

خبر تلخ از بارسلونا؛ لوییس سوارز زیر تیغ!

شرایط هرگز بر وفق مراد باشگاه بارسلونا نیست و بعد از شکست تلخ دیشب این تیم برابر اتلتیکومادرید در نیمه نهایی سوپرکاپ اسپانیا، حالا نشریه اسپورت مدعی شد لوئیس سوارز به دلیل مشکلات زانوی پای راست فردا تحت عمل جراحی قرار خواهد گرفت. به نظر می رسد لوئیس سوارز مدت هاست از این مشکل رنج می برد و بالاخره فردا زانوی خود را به تیغ جراحان خواهد سپرد. طبق برآوردهای اولیه احتمالا لوئیس سوارز چند هفته ای از میادین دور خواهد بود تا بتواند در مقاطع حساس و تعیین کننده فصل در ترکیب بارسلونا بازی کند. زانوی سوارز در اواخر فصل گذشته پیش از این نیز جراحی شده بود. این مهاجم گلزن در دیدار برگشت مقابل لیورپول مصدوم شد و در تاریخ ۱۰ ماه می در بارسلونا عمل کرد و فینال کوپا را از دست داد. این بدترین خبر برای ارنستو والورده ای خواهد بود که در هفته های اخیر و خصوصا بعد از شکست دیشب مقابل اتلتیومادرید به شدت تحت فشار قرار گرفته و اخباری در مورد اخراجش شنیده شده است.

پس از گلزنی به چلسی؛

گری‌لینه‌کر: جهانبخش یکی از بهترین گل‌های ۱۰ سال اخیر را زد

مجری سرشناس فوتبال انگلیس گل علیرضا جهانبخش بازیکن ایرانی تیم برایتون به چلسی را یکی از بهترین گل‌های ۱۰ سال اخیر نامید. علیرضا جهانبخش بازیکن ایرانی تیم فوتبال برایتون در هفته بیست و یکم لیگ برتر انگلیس در دیدار مقابل چلسی به میدان رفت و در دقیقه ۸۴ توانست با یک ضربه قیچی برگردان زیبا، گل تساوی را برای تیمش به ثمر برساند و مانع باخت برایتون شود.«گری لینه‌کر» بازیکن پیشین تیم ملی فوتبال انگلیس و مجری سرشناس جهان بعد از این گل، از جهانبخش تمجید کرد. لینه‌کر به نقل از «دیوید بدیل» نوشت: «ما واقعا یکی از گل‌های ۱۰ سال اخیر را دیدیم.»

تمایل بارسلونا برای جذب «رومانولی» از میلان

تیم فوتبال بارسلونا درصدد است السیو رومانولی، ستاره جوان و باتجربه تیم فوتبال میلان را به خدمت گیرد. تیم فوتبال بارسلونا احتمالاً در جریان مذاکرات با تیم میلان بر سر انتقال قرضی ژان کلیر تودیبو، درباره شرایط السیو رومانولی هم صحبت‌هایی انجام داده است. طبق ادعای اسکای اسپورتس، رومانولی در لیست گزینه‌های بارسا قرار دارد. این بازیکن ۲۴ ساله تجربه بسیار زیادی در بازی کردن در سطح بالای فوتبال دارد و تابستان گذشته توانست کاپیتان تیمش هم بشود. البته که والورده در حال حاضر آراخو جوان را دارد و اگر هم موفق به جذب قرضی تودیبو نشود از او استفاده خواهد کرد. اما رومانولی هم گزینه او است هم به خاطر تجربه‌ای که دارد و هم به خاطر اینکه به غیر از دفاع میانی می‌تواند در پست دفاع چپ هم بازی کند.رومانولی تا به حال بیش از ۱۶۰ بازی با لباس میلان انجام داده است و به همین دلیل بعید است باشگاه ایتالیایی به راحتی اجازه خروج او را صادر کند.

جراحی در ناپولی با بی‌رحمی کرگدن

«جنارو گتوسو» که ماه گذشته به عنوان سرمربی جدید ناپولی انتخاب شد، تعطیلات سال نو میلادی و پنجره نقل‌وانتقالات زمستانی را بهترین فرصت برای ترمیم ترکیب خود می‌بینند. تیمی که پس از شکست ۳-۱ مقابل اینتر در هفته هجدهم، در رتبه نازل هشتم باقی ماند و حالا نخستین ماموریت کرگدن در بندر ناپل، بازگرداندن فرم خوب این تیم است.

پیش از شروع فصل از ناپولی انتظار می‌رفت که با حضور «کارلو آنچلوتی» سرانجام به انتظارات پایان دهد و پس از دوران «دیگو آرماندو مارادونا» باز هم جام قهرمانی در فوتبال ایتالیا را به شهر بازگرداند اما نمایش‌های نه چندان خوب تیم در میدان و اختلافات خارج از زمین کارلتو با «اورلیو دی‌لورنتیس» مالک باشگاه سرانجام به اخراج سرمربی کهنه کار ایتالیایی انجامید تا پایان این دهه برای ناپولی، یک پایان تلخ همراه با یک تلخیِ بی‌پایان باشد.

ناپولی در این دهه دو قهرمانی در جام حذفی ایتالیا و یک قهرمانی در سوپرجام فوتبال این کشور به دست آورد. آنها در چند فصل اخیر با ارائه فوتبال شناور و زیبای خود همواره حریف اصلی یوونتوس در فتح اسکودتو بودند. خریدهای تابستانی ناپولی و حضور چهره بزرگی همچون آنچلوتی روی نیمکت، این امید را به هواداران متعصب این تیم داده بود که ناپولی می‌تواند در این فصل بانوی پیر را از قله فوتبال ایتالیا به زیر بکشد و بر تخت پادشاهی تکیه بزند. با این وجود بازیکنانی مانند «جیوانی دی‌لورنزو»، «کوستاس مانولاس» و «هروینگ لوزانو» اگر چه انتقالات ناکامی نبودند اما در ترکیب آبی‌آسمانی‌های شهر ناپل ثبات نداشته و نمایش‌های پرنوسانی در این فصل ارائه دادند؛ حداقل تا اینجای فصل!

نخستین اقدام گتوسو پس از جانشینی کارلتو به عنوان سرمربی ناپولی، تغییر ترکیب تیم از سیستم ۲-۴-۴ به ۳-۳-۴ بود تا نشان دهد برای زدن امضای خود پای تیم قصد اعمال تغییرات اساسی بیشتری را دارد. البته فروش بازیکنان بزرگ در این مقطع از فصل چیزی نیست که از او و ناپولی انتظار برود، برعکس؛ در واقع کرگدن می‌خواهد با کمک بزرگانِ تیم، ناپولی را به بالای جدول نزدیک کند و اعتبار این حضور را به نام خود به ثبت برساند.با این وجود تغییرات جزئی به نظر لازم می‌رسد.

قلب خط دفاعی در صورت همکاری خوب و موثر مانولاس با «کالیدو کولیبالی» نیاز به تقویت ندارد. در جناح چپ خط دفاعی اما به نظر گتوزو قصد دارد تغییراتی در تیم ایجاد کند. در حال حاضر «ماریو روی» در این جناح برای آبی‌آسمانی‌های شهر ناپل به میدان می‌رود. با توجه به احتمال بالای جدایی «فوزی غلام» در زمستان، جذب یک مدافع کناری دونده و جدید الزامی خواهد بود. «ریکاردو رودریگز» مدافع چپ میلان که گتوزو سابقه همکاری با او را دارد، با توجه به اینکه از ترکیب روسونری کنار گذاشته شده، می تواند گزینه‌ای جذاب برای ناپولی باشد. «نیکولا مورو» مدافع چپ تیم سمپدوریا هم می‌تواند یک گزینه ایده‌آل برای تیم ناپولی در این پست باشد.

در میانه میدان ناپولی پس از جدایی «جورجینیو» در سال ۲۰۱۸، نتوانسته جانشین مناسبی برای هافبک ایتالیایی پیدا کند. «فابیان رویز» هافبک جوان اسپانیایی، از استعداد فوق‌العاده بالایی بهره می‌برد ولی بازی دادن به او در آن پست باعث افت عملکرد او خواهد شد چرا که روئیز هافبکی «Box To Box» و باید در منطقه ایده‌آل خود به کار گرفته شود؛ همان گونه که در ترکیب تیم جوانان اسپانیا در جام ملت‌های اروپا زیر ۲۱ ساله‌ها به میدان رفت و به عنوان بهترین بازیکن تورنمنت انتخاب شد.

«استانیسلاو لوبوتکا» هافبک ۲۵ ساله و اسلواک باشگاه سلتاویگو که این روزها به تیم ناپولی لینک می‌شود، از آن دسته هافبک‌هایی‌ست که می‌تواند در تیم تحت رهبری گتوسو نبض بازی را در میانه میدان در اختیار بگیرد و همچون یک ستاره در آسمان ناپل بدرخشد. او با توجه به قدرت بدنی و توانایی بالایش در حفظ توپ، می‌تواند به سرمربی جدید ناپولی در خط هافبک گزینه‌های بیشتری ارائه دهد. در صورت جذب لوبوتکا؛ «آلن مارکز» و رویز می‌توانند هافبک‌هایی باشند که کنار او در سیستم ۳-۳-۴ به میدان می‌روند. ضمن اینکه «پیوتر زیلنسکی» هافبک لهستانی این تیم نیز می‌تواند دیگر گزینه گتوزو برای بازی کنار لوبوتکا باشد.

اما ناپولی در خط حمله هنوز هم با مشکلات زیادی دست‌وپنجه نرم می‌کند؛ آنها علیرغم اینکه به طور میانگین در هر دیدار ۲۰ شوت به سمت دروازه حریف شلیک می‌کنند ولی همچنان نهمین خط حمله برتر سری‌آ ایتالیا را در اختیار دارند. این در حالی‌ست که «آرکادیوژ میلیک» مهاجم مرکزی تیم ناپولی است و «خوزه کایخون» به همراه «دریس مرتنس» اغلب در کنار او توپ می‌زنند. کایخون و مرتنس در فصول گذشته دو مهاجم فوق‌العاده موثر برای ناپولی بوده‌اند اما به نظر دوران آنها در تیم ایتالیایی به سر رسیده و ناپولی برای تداوم موفقیت باید کم‌کم به «هیروینگ لوزانو» اعتماد کند. «لورنزو اینسینیه» کاپیتان تیم دیگر مهاجم ناپولی است؛ او با ۳ گل و ۴ پاس گل تا این مقطع از فصل، موثرترین بازیکن آبی‌آسمانی‌ها در خط حمله بوده اما از آنجا که باشگاه به شکل جدی به دنبال جذب یک وینگر است، به نظر اینسینیه هم به روزهای پایانی حضور خود در ناپولی نزدیک شده.

«متئو پولیتانو» وینگر باشگاه اینتر و «یانیک کاراسکو» وینگر بلژیکی پیشین اتلتیکومادرید دو بازیکنی هستند که این روزها نامشان اطراف باشگاه ناپولی شنیده می‌شود. مطرح شدن نام این دو بازیکن حاکی از آن است که گتوزو قصد دارد به خط حمله خود فاکتور «سرعت» را بیافزاید. به این ترتیب مثلث هجومی متشکل از لوزانو، میلیک و یکی از میان کاراسکو یا پولیتانو می‌تواند یک خط حمله مرگبار و کشنده باشد که در صورت حضور خط هافبک مناسب پشت سر خود، آمار گلزنی تیم را به شدت بهبود خواهد بخشید.

به بیانی ساده‌تر می‌توان گفت که مشکلات ناپولی در کیفیت آنها نیست بلکه آبی‌آسمانی‌ها به مسیری جدید احتیاج دارند. حفظ بازیکنانی که در سال‌های گذشته به پیشرفت ناپولی کمک کرده‌اند اتفاقی تحسین‌برانگیز و قابل تقدیر است اما زمانی که ستاره‌های فعلی پاسخ‌گوی انتظارات نباشند حفظ آنها می‌تواند اثار مخربی روی تیم و عملکردش داشته باشد.

گتوسو حالا باید در اعمال تصمیمات خود جدی باشد؛ او باید بی‌رحمانه اقدام کند و برخی از بازیکنان فعلی را در لیست خروج قرار دهد. برخودی قاطع که قطعاً برای جنارو آسان نخواهد بود اما کرگدن سال‌هاست که به همه نشان داده اگر بخواهد می‌تواند مرزهای بی‌رحمی را گسترش دهد و حالا نیز وقت آن رسیده که او تصمیمات سخت را با قاطعیت به اجرا بگذارد.

گتوسو: اشتباهات تیم زیاد است

ناپولی با هدایت گنارو گتوزو دوشنبه شب در خانه خودش یعنی استادیوم سن پائولو به مصاف اینتر و آنتونیو کونته رفت و با دبل روملو لوکاکو و گلزنی لائوتارو مارتینز این بازی را ۳-۱ واگذار کرد. گتوزو از ماه دسامبر که جانشین کارلو آنچلوتی در ناپولی شده تا اینجا در دو بازی خانگی شکست خورده و در یک بازی در خانه ساسولو به پیروزی رسیده است. ناپولی حالا با امتیاز برابر با تورینو در رتبه هشتم جدول سری آ قرار دارد و از منطقه سهمیه چمپیونزلیگ ۱۰ امتیاز فاصله دارد.

گتوسو بعد از بازی به خبرنگاران گفت: «معتقدم این بهترین عملکرد ما از زمان آمدن من به ناپولی بود. اینکه ما از ماه اکتبر نتوانسته‌ایم اینجا در سن پائولو پیروز شویم تصادفی نیست، چرا که تیم ما مرتکب اشتباه‌های متعدد ساده می‌شود. ما باید به تلاش و کار کردن ادامه دهیم و اعتماد به نفس‌مان را دوباره بدست بیاوریم. ما باید حرکات‌مان را از انتهای زمین بهتر شروع کنیم و دچار اشتباه نشویم. ما امروز هم چهار پنج بار اجازه دادیم حریف در مرکز زمین شیرازه تیمی‌مان را از هم بپاشد و این در حالی است که می‌توانستیم با دقت بیشتر اجازه چنین کاری را ندهیم. ما در مرکز میدان شکاف های بزرگی در اختیار حریف گذاشتیم و این چیزی است که من باید برایش راه حل پیدا کنم.»

آنتونیو کاسانو

جواهری از باری

یازده جولای ۱۹۸۲؛ تیم ملی ایتالیا در فینال جام جهانی در مقابل چشم میلیون ها هوادار عاشق در استادیوم مدرن سانتیاگو برنابئو با نتیجه ۳-۱ آلمان غربی را شکست داد. تنها یک روز بعد آنتونیو کاسانو در یک شهر بندری به نام باری در جنوب ایتالیا چشم به جهان گشود، شهری کوچک که با خیابان های باریک و مردم فرودست احاطه شده است. طولی نکشید که پدر او برای فرار از شرایط سخت زندگی آنتونیو و خانواده‌اش را ترک کرد و خیابان های باری تبدیل به بستری برای شکوفایی آنتونیو شدند، چه از نظر پرورش استعدادش به عنوان یک فوتبالیست و چه از نظر پرورش شخصیتش به عنوان یک انسان.

تیم محلی باری در سال ۱۹۰۸ فعالیت خود را آغاز کرد و از سال ۱۹۹۰ که آنها به استادیوم جدید خود به نام سن نیکولا نقل مکان کردند بازیکنان مطرحی چون دیوید پلات را در ترکیب خود می‌دیدند. همچنین در نسل های اخیر یکی از بهترین مدافعان تاریخ ایتالیا یعنی لئوناردو بونوچی در باری درخشیده و البته ستاره جوان باشگاه سلتیک به نام لیام هندرسون نیز سابقه بازی در این باشگاه را دارد. این تیم در سال های اخیر نیمکت خود را به دست سرمربی های مطرحی مانند آنتونیو کونته سرمربی حال حاضر اینتر میلان و فابیو گروسو بازیکن سال های اخیر تیم ملی ایتالیا سپرده است. اما در سال ۱۹۹۹ آنها بازیکنی را پیدا کردند که از خون خودشان بود و آنها موفق شدند «کودکی از باری» را به جهان معرفی کنند.

یک مدیر برنامه اهل باری استعداد او را کشف کرد و او را از خیابان های این شهر به ترکیب اصلی باشگاه باری در آخرین بازی قرن بیستم رساند، یک بازی خانگی در مقابل یکی از غول های ایتالیا یعنی باشگاه اینتر میلان. بازی برای باشگاه باری عالی شروع شد و آنها با گلزنی در دقیقه ۷ از رقیب قدرتمند خود پیش افتادند، اما این برتری تنها شش دقیقه دوام داشت و کریستین ویری مهاجم نامدار اینتر میلان در دقیقه ۱۳ بازی را به تساوی کشید، بازی با همین نتیجه به دقیقه ۸۸ رسید تا آنتونیو کاسانو ۱۷ ساله تصمیم گرفت سرنوشت این دیدار را شخصاً تغییر بدهد، او یک پاس نه چندان دقیق را به کنترل خود درآورد و با از پیش رو برداشتن ۲ مدافع نامدار اینتر میلان به نام های کریستین پانوچی و لوران بلان موفق شد ۳ امتیاز شیرین را برای باری به ارمغان بیاورد، چه راهی بهتر از این برای ثبت اولین گل تاریخ سری آ برای آنتونیو کاسانو وجود داشت؟

اما با این همه استعداد و کسب اسم و رسم در جوانی، آینده درخشان او چگونه در مسیر زوال قرار گرفت؟ او در حال حاضر لقب «جواهر باری» را یدک می‌کشد و همچنین به دلیل تکنیک خارق‌العاده‌اش به «فانتانتونیو» نیز شهره است. اصلاً جای تعجب نداشت که او درخواست انتقال به تیم های مطرح کشور را بدون پاسخ نگذارد، در میان مشتری های متعدد او، این باشگاه رم بود که موفق به استخدام این استعداد ناب ایتالیا شد و کاسانو نیز موفق شد با پیراهن تیم رم خود را در قامت یک ستاره اثبات کند. این مهاجم جوان اهل باری با یک انتقال ۲۶ میلیون پوندی تبدیل به گران قیمت‌ترین نوجوان تاریخ ورزش شد، البته این رقم با قیمت جوانانی مانند کیلیان ام باپه و آنتونیو مارسیال در سال های اخیر قابل قیاس نیست. در آغاز کار در رم شرایط برای او بر وفق مراد پیش می‌رفت و کسب ۲ جایزه متوالی بهترین بازیکن جوان سری آ هواداران رم را به آینده مهاجم جوان خود امیدوار کرده بود، اما مشکلات دقیقاً از همین جا آغاز شدند.

آنتونیو کاسانو همواره رفتار های عصبی و عجیبی را از خود نشان می‌داد اما این رفتار ها تا آن زمان از دید رسانه ها پنهان مانده بودند، تا اینکه مشاجره های او و فابیو کاپلو که مربی آن زمان تیم رم بود منجر به کنار گذاشتن او از تمرینات تیم شد، و می‌توان گفت از این زمان به بعد حاشیه ها و مشاجرات آنتونیو کاسانو بیشتر از فوتبال او به چشم می‌آمدند.

از اعتراض به یاد ماندنی او به داور پس از اخراج شدن در فینال جام حذفی ۲۰۰۳ مقابل آث میلان -که در حین بیرون رفتن از زمین دستانش را به شکل شاخ به سوی داور نشانه رفت- تا بستن بازوبند کاپیتانی رم در روزهای غیبت فرانچسکو توتی، همه و همه باعث شده بودند که خداحافظی آنتونیو کاسانو از باشگاه آاس رم بسیار غم‌انگیز باشد. در یک کلام می‌توان دوران پر فراز و نشیب کاسانو در باشگاه رم را به یک چرخ و فلک تشبیه کرد. اما به هر حال تمام آن اتفاقات دست به دست هم داده بودند تا پیشنهادی از بالاترین سطح فوتبال جهان به دست او برسد، تا او در سال ۲۰۰۶ به باشگاه رئال مادرید بپیوندد. اگرچه او برای به ثمر رساندن اولین گل خود برای رئال مادرید تنها به ۳ دقیقه زمان نیاز داشت، اما طولی نکشید که هواداران در مادرید به او لقب «گوردیتو» دادند که به اضافه وزن مشهود او اشاره داشت و آنتونیو کاسانو خیلی زود از یک ستاره احتمالی تبدیل به یک بازیکن معمولی در مادرید شد. آنتونیو کاسانو بار دیگر در تیمی حضور داشت که فابیو کاپلو سرمربی آن بود، البته این بار در پایتخت اسپانیا و این بار هم شرایط برای این دو به هیچ وجه مسالمت‌آمیز پیش نرفت و در راستای مشاجرات پیش آمده بین این دو نفر، رامون کالدرون رئیس وقت رئال مادرید با خوشحالی مسیر خروج از باشگاه را به آنتونیو کاسانو نشان داد.

آنتونیو کاسانو پس از خروج از مادرید بار دیگر به سری آ بازگشت و حدود ۱۰ سال در این لیگ با پیراهن تیم های مختلف به میدان رفت، البته این دوران بیش از هر چیز دیگری با کارت های قرمز، دعوا ها و مشاجرات و گل های کم تعداد او به یاد آورده می‌شوند. او در بازگشت به سری آ چهار فصل را در تیم سمپدوریا سپری کرد، دو فصل بعدی را در شهر میلان سپری کرد، یک فصل در آث میلان و فصل بعدی در اینتر میلان و از آنجا به پارما نقل مکان کرد و پس از دو فصل بار دیگر به سمپدوریا بازگشت و آخرین بازی خود در سری آ را با پیراهن همین تیم انجام داد، هرچند فصل ۲۰۱۷ را با ورونا قرارداد بسته بود اما هرگز برای این تیم به میدان نرفت.

مهاجمی که نوید تولد یک ابرستاره در فوتبال ایتالیا را می‌داد، با طی کردن چندین فصل حقارت‌آمیز به طرزی غم‌انگیز از فوتبال خداحافظی کرد، آنهم در شرایطی که تنها یک روز قبل با باشگاه ورونا قرارداد بسته بود، البته پس از گذشت چند ساعت از تصمیمی که گرفته بود پشیمان شد و اعلام کرد که فصل ۲۰۱۷ را برای باشگاه هلاس ورونا به میدان خواهد رفت و به طور عجیبی یک هفته بعد کاسانو برای چندمین مرتبه تصمیم خود را عوض کرد و برای همیشه از سطح اول فوتبال ایتالیا خداحافظی کرد. البته اخیراً و در اکتبر سال ۲۰۱۸ در آستانه عقد قرارداد با تیم ویرتوس انتلا که در سری سی ایتالیا بازی می‌کند قرار گرفت، اما با گذشت چند روز متوجه شد که با این کار و بازی کردن در سطح ۳ فوتبال ایتالیا تنها به اعتبار خود لطمه زده و خود را مورد تمسخر قرار می‌دهد و بالاخره آنتونیو کاسانو به طور رسمی و همیشگی از دنیای فوتبال خداحافظی کرد.

علیرغم وجود این مقدار از بی‌نظمی و رفتار های تنش‌زا، آنتونیو کاسانو موفق شد چندین افتخار در رده باشگاهی را به نام خود ثبت کند، او دو مرتبه موفق به کسب قهرمانی در سوپر کاپ ایتالیا شد و موفق شد جام قهرمانی لالیگا و سری آ را بالای سر ببرد. این یک پایان ناگهانی و غم‌انگیز برای فوتبالیستی بود که نه تنها شاید، بلکه قطعاً توانایی دست‌یابی به افتخارات بسیار بیشتری در فوتبال را داشت.

اخبار

داربی جهانی از سال ۲۰۱۴

دیدار رئال مادرید و اتلتیکومادرید به یک رویداد جهانی تبدیل شده است. فردا شب (در شش سال اخیر) پنجمین باری خواهد بود که داربی مادرید بیرون از اسپانیا برگزار می‌شود (دو تیم یکشنبه شب در جده عربستان برای تعیین قهرمان سوپرجام اسپانیا به مصاف هم می‌روند). در همه بازی‌های گذشته ورزشگاه‌ها پر از تماشاگر بودند. فینال لیگ قهرمانان ۲۰۱۴ که یادآور خاطره شیرین برای سفیدپوشان و تلخ برای روخی بلانکو بود با گل سرخیو راموس در دقیقه ۹۳ موجب شد پیروزی از دست اتلتیکو برود و مادرید با سه گل در وقت‌های اضافه جام قهرمانی را بالای سر ببرد. ۶۱ هزار تماشاگر در ورزشگاه دا لوژ لیسبون شاهد دهمین قهرمانی سفیدپوشان در لیگ قهرمانان اروپا بودند.

فوتبال به قرمز و سفیدپوشان فرصت داد تا دو سال بعد در فینال لیگ قهرمانان حاضر شوند و از رئال مادرید انتقام بگیرند. پس از ۱۲۰ دقیقه هیچ یک از دو تیم مادریدی به گل نرسیدند. قهرمان ۲۰۱۶ با حضور ۸۱ هزار تماشاگر در میلان باید در ضربات پنالتی مشخص می‌شد. دوباره مادرید پیروز شد و یازدهمین قهرمانی‌اش را جشن گرفت.

دوباره دو تیم در رقابت‌های اروپایی با هم روبرو شدند. سوپرجام اروپا با حضور ۱۲ هزار و ۵۰۰ نفر (ظرفیت استادیوم) در ورزشگاه لیلکولا تالین برگزار شد. تنها داربی خارج اسپانیا بود که دیگو سیمئونه و زین الدین زیدان با هم روبرو نشدند. در آن زمان یولن لوپتگی هدایت سفیدپوشان را بر عهده داشت. این بار جام قهرمانی را اتلتیکو بالای سر برد. دوباره ۹۰ دقیقه برای تعیین برنده کافی نبود و بازی با نتیجه ۲ بر ۲ به پایان رسید. روخی بلانکو در وقت‌های اضافه دو گل به ثمر رساند. آخرین داربی بیرون از اسپانیا تابستان گذشته برگزار شد. دو تیم در یک بازی دوستانه در متلایف نیوجرسی با حضور ۸۰ هزار تماشاگر برابر هم قرار گرفتند و اتلتیکو ۷ بر ۳ شاگردان زیدان را شکست داد.

به غیر از داربی‌های لالیگا و کوپا دل ری دو تیم برای قهرمانی در اسپانیا با هم رقابت کردند. در سال ۲۰۱۳ ورزشگاه سانتیاگو برنابئو پر از تماشاگر بود تا شاهد فینال کوپا دل ری باشد. در آن دیدار روخی بلانکو ۲ بر یک پیروز شد. یک سال بعد قرمز و سفیدپوشان توانستند سوپرجام اسپانیا را فتح کنند. بازی رفت در برنابئو یک بر یک تمام شد و در ویسنته کالدرون اتلتیکو با یک گل پیروز شد.

«ترس» به فوتبال آمریکا رسید

اردوی آماده‌سازی در قطر لغو شد!

اردوی تیم ملی فوتبال آمریکا در کشور قطر به دلیل تحولات اخیر منطقه ای به تعویق افتاد.

فدراسیون فوتبال آمریکا با انتشار اطلاعیه ای اعلام کرد: با توجه به شرایط به وجودآمده فعلی در منطقه آسیا، فوتبال ایالات متحده تصمیم به سفر به قطر برای اردوی آماده سازی تیم ملی مردان در ژانویه را به تعویق انداخت.

در ادامه این بیانیه آمده است: در همین حال، ما در حال آماده سازی برای بازی مقابل کاستاریکا در تاریخ ۱ فوریه در پارک ورزشی Dignity Health در کارسون ، کالیفرنیا هستیم. همچنین با اتحادیه فوتبال قطر در ارتباط هستیم در زمان مناسب دیگری بتوانیم از میهمان نوازی این کشور استفاده کنیم.

طبق اعلام فدراسیون فوتبال آمریکا برنامه آماده سازی تیم ملی مردان این کشور در سال ۲۰۲۰ با برگزاری بازی دوستانه در اول فوریه سال جاری میلادی با تیم ملی کاستاریکا آغاز خواهد شد.

قرار بود اردوی ۲۰ روزه تیم ملی فوتبال آمریکا از پانزدهم دیماه در قطر برگزار شود که مسئولان این کشور این اردو را لغو کردند.

سایت ترکیه‌ای خبر داد؛

باشگاه فرایبورگ آلمان خواهان جذب مدافع تیم ملی فوتبال ایران

باشگاه فرایبورگ آلمان خواهان به خدمت گرفتن مجید حسینی مدافع تیم ملی فوتبال ایران است.

به گزارش سایت «yeniakit» ترکیه، سیدمجید حسینی مدافع ایرانی تیم فوتبال ترابوزان اسپور ترکیه از تیم فرایبورگ آلمان پیشنهاد دارد.طبق ادعای این سایت، پیشنهاد فرایبورگ برای جذب حسینی به این باشگاه رسیده است.ترابوزان مبلغ ۴ میلیون یورو را برای فروش حسینی مدنظر قرار داده است.فرایبورگ در حال حاضر با ۲۶ امتیاز در رده هشتم بوندس لیگا آلمان قرار دارد.

پیش از این هم گفته می شد حسینی از هرتابرلین آلمان و ساسولو ایتالیا پیشنهاد دارد.

مورینیو و لیورپول؛ یک عاشقانه خصمانه

مانند یک رابطه سادیسمی، عشق دوران کودکی آقای خاص با آزارهای او در دوران جوانی و میانسالی نسبت به معشوق قدیمی همراه شد. انگار تقدیر این است که مورینیو درست در حساس‌ترین برهه و در اوج لذت لیورپول از اقتدارش، مانند یک سد مقابل آن‌ها بایستد!

قرمزهای آنفیلد در حالی از ساعت ۲۱ امشب به وقت تهران حساس‌ترین بازی هفته بیست و دوم رقابت‌های لیگ برتر انگلیس را در خانه تاتنهام انجام می‌دهند که در صورت برتری به بهترین تیم تاریخ لیگ‌های اروپایی پس از ۲۱ بازی نخست تبدیل می‌شوند. ۲ فصل پیش تیم مهارنشدنی گواردیولا پس از ۱۹ برد از ۲۰ بازی در هفته بیست ویکم مقابل کریستال‌پالاس به تساوی رضایت داد. حالا لیورپول از ۲۰ بازی ۱۹ برد به دست آورد و در صورت کسب برتری در خانه تاتنهام این تیم را پشت سر می‌گذارد و در تاریخ لیگ‌های اروپایی جاودانه می‌شود اما یک سد بزرگ مقابل این آرزو ایستاده؛ سدی که همیشه در مواقع خاص، مانع سیلاب لیورپول شده است. سدی به نام ژوزه مورینیو!

گل ارواح

اولین دوئل جدی آقای خاص با لیورپول واقعا خاص بود. در روزگار بی‌بهره بودن فوتبال از تکنولوژی خط دروازه و VAR، داور کنار توپ از خط رد نشده لوئیس گارسیای لیورپولی را گل اعلام کرد تا لیورپول با این گل دقیقه ۵، بازی برگشت نیمه‌نهایی فصل ۲۰۰۵-۲۰۰۴ لیگ قهرمانان اروپا را از جلسی ببرد و با برتری مجموع با همین نتیجه در آنفیلد راهی فینال شود. مورینیو در پایان بازی، این گل را «گل ارواح» نامید و آرزو کرد لیورپول در فینال میلان را ببرد و قهرمان شود؛ اتفاقی که به دراماتیک‌ترین شکل ممکن در قالب «معجزه استانبول» رخ داد و لیورپول ۳ گل عقب ماندگی نیمه اول را با ۳ گل در ۱۵ دقیقه اول نیمه دوم جبران کرد و در ضربات پنالتی برای پنجمین بار قهرمان اروپا شد.

اولین جنگ

چندی بعد ۲ تیم در فینال فصل ۲۰۰۵-۲۰۰۴ جام اتحادیه رویاروی هم قرار گرفتند و در جو خاص ورزشگاه میلینیوم کاردیف پس از تساوی یک -یک در ۹۰ دقیقه، چلسی در نهایت با برتری ۲-۳ انتقامی هر چند کوچک از باخت یک ماه قبل در لیگ قهرمانان گرفت. نکته جالب، فرمان سکوت مورینیو خطاب به هواداران لیورپول پس از گل لمپارد بود.

باز هم شکست در نیمه‌نهایی

مورینیو ۲ سال پس از ماجرای گل ارواح، فرصت داشت در نیمه‌نهایی فصل ۲۰۰۷-۲۰۰۶ لیگ قهرمانان اروپا از لیورپول انتقام بگیرد. برتری یک - صفر در بازی خانگی دور رفت، تیم را به آرزویش نزدیک کرده بود اما لیورپول با برتری مشابه در بازی خانگی دور برگشت کار را به ضربات پنالتی کشاند. اینجا مرد اول قصه، بنیتس بود، نه مورینیو! سرمربی لیورپول به درخواست هوادار پشت سرش، در حساس‌ترین مقطع ضربات پنالتی، چهارزانو روی زمین نشست تا آن هوادار هم پنالتی منجر به صعود درک کوئیت را ببیند. لیورپول برای بردن فینال آرزوی موفقیت مورینیو را کم داشت و چون به این فاکتور را نداشت به میلان باخت و نایب‌قهرمان شد.

موعود انتقام در روزهای خوب

مورینیو هر چقدر در سال‌های ابتدایی مربیگری به لیورپول باخت در ادامه خیلی خوب رقیب را برد و حالا گربه سیاه قرمزهاست.او در دومین دوره مربیگری در چلسی و در هفته سی و ششم فصل ۲۰۱۴-۲۰۱۳ لیگ برتر یک ماموریت بزرگ داشت؛ توقف لیورپول صدرنشین. تیم راجرز با ۱۳ برد متوالی به سمت اولین قهرمانی در لیگ از سال ۱۹۹۰ پیش می‌رفت و اگر در بازی خانگی هفته سی و ششم چلسی را می‌برد با برتری در جدال هفته بعد مقابل کریستال‌پالاس جام را بالای سر می‌برد. تیم پرمصدوم مورینیو تقریبا با تیم دوم خودش در اوج خستگی ناشی از بازی‌های متوالی در لیگ داخلی و لیگ قهرمانان، یک نیمه اول تدافعی را مقابل لیورپول هیجان‌زده به نمایش گذاشت. در حالی که ۴ دقیقه وقت تلف شده نیمه اول هم در حال پایان بود، جرارد که ۲ هفته پیش در خطابه احساسی و اشک‌بارش پس از برتری مقابل سیتی در خانه، در حلقه شادی بازیکنان در وسط زمین گفته بود جام نباید از دست تیم سر بخورد، خودش سر خورد و باعث گل دمبابا در بدترین زمان ممکن شد! بازی احساسی و تیمش در نیمه دوم نه تنها نتیجه‌ای نداشت بلکه خالی شدن دفاع تیم، پاس تورس و گل ویلیان به دروازه خالی قرمزها را رقم زد. مورینیو دیوانه‌وار می‌دوید، می‌پرید و سمت هواداران لیورپول آرم چلسی را به رخ می‌کشید. او انتقام گرفت اما هفته بعد باخت و علاوه بر لیورپول، رویای قهرمانی تیم خودش هم نقش برآب شد.

قربانی شدن مقابل قرمزها

مورینیو با قبول هدایت منچستریونایتد پذیرفته بود که دیگر دشمن لیورپول است. او در ۲ فصل ابتدایی هدایت شیاطین سرخ با تاکتیک‌های دفاعی خاص خودش باعث شد رقابتی که تا پیش از حضور او به عنوان مربی یکی از ۲ تیم، تنها یک تساوی بدون گل داشته در ۲ فصل حضورش روی نیمکت یونایتد، ۲ بار بدون گل تمام شود. هر چند در نهایت در بازی برگشت دومین فصل مربیگری آقای خاص در اولدترافورد، پس از ۳ تساوی بین طرفین، یونایتد پیروز شد اما لیورپول در بازی رفت فصل بعد انتقام گرفت و با برتری ۳ - یک باعث اخراج ژوزه از منچستریونایتد شد.

فصل جدید دشمنی

حالا مورینیو این بار با تاتنهام به لیگ برتر بازگشته تا